

ТРАНСФОРМАЦІЯ МЕХАНІЗМІВ ФОРМУВАННЯ СУСПІЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Доведено, що формування суспільних цінностей залежить від норм і правил, які існують у суспільстві, розвитку економіки та самої людини. Означено, що без розуміння ціннісних основ суспільства, механізмів формування суспільних цінностей, не можна зрозуміти сутність трансформаційних процесів, що відбуваються у глобалізованому суспільстві. В процесі розвитку найважливішою рушійною силою є людина, інтереси і потреби якої повинні задовольнятися найбільш корисним способом, тому трансформація суспільних цінностей залежить від способів задоволення потреб людини, поведінки кожного члена суспільства під впливом процесів глобалізації. Доказано, що основна проблема - це відсутність механізму оцінювання міри задоволення індивідуальних вимог в рамках загальних суспільних потреб. Тому основне завдання сучасних суспільств - це створити умови для поліпшення якості життя будь-якому громадянину, зацікавити його в цьому і полегшити йому умови для реалізації бажань. Акцентовано, що не може бути однакових підходів до оцінювання напрямів трансформації суспільних цінностей, особливо в умовах глобалізації. Кожне суспільство вибирає свій шлях розвитку, свої цінності й сучасні пріоритети. Напрями подальших досліджень мають бути спрямовані на ідентифікації пріоритетів індивідуумів до цінностей суспільства.

Ключові слова: трансформація, суспільні цінності, глобалізація, пріоритети індивідуумів, задоволення потреб.

«Найбільшу перешкоду до відкриття складає не неучтво, а ілюзія знання»
Даніель Дж. Бурстін [1, с. 144]

Постановка проблеми. Доведено вже не одним поколінням вчених і практиків, що будь-які національні пріоритети пов'язані з людськими цінностями [2], ототожнюються з сучасними вимогами суспільства та соціальними орієнтирами. Тому «цінність» сприймається як суб'єктивний образ, що має людське обличчя та персональний вимір [3]. Більш того, у сучасному глобалізованому суспільстві культивується поняття "розподільна цінність" [4], яка характеризується розподіленням загальних благ пропорційно вкладу або внеску члена суспільства. Всі ці аргументи зайвий раз підтверджують те, що без розуміння ціннісних основ суспільства, його моральних принципів, правил та механізмів формування суспільних цінностей, не можна зрозуміти сутність трансформаційних процесів, що наразі відбуваються у глобалізованому суспільстві.

Цінності формуються доктринами, громадськими нормами, традиціями, мораллю [5; 6]. Усі норми і правила - є істинами, доки в них вірить це суспільство. І від того як розвивається економіка в цьому суспільстві - залежить і розвиток самої людини, рівень його біологічних потреб, смисловий зміст його цінностей.

Для людства, практично в усі історичні періоди, реальними істинами були ілюзії [7, 8], які породжували і продовжують створювати помилкові цінності. Подібні невідповідності

людських уявлень реальному стану економіки призводять до соціальних хвилювань, падіння або процвітання цивілізацій, до того, що сьогодні відбувається в Україні, де існуюча соціально-економічна модель суспільства - є закономірне віддзеркалення суспільної моралі. Але суспільна мораль теж породжуються ілюзією тих знань, що є основою створення сучасних пріоритетів і потреб. Віра в ілюзії - це основа людської натури [9, с. 146, 147]. До речі більшість розумних людей сучасності вважають і вірять у те, що майже все можливо пояснити на прикладі розвитку науки про суспільство, ретроспективний аналіз якої показує, що фальшиві ілюзії породжують нові і цей процес безупинно рухається вперед. Тому у кожного суспільства виникає питання щодо реальних, ідеальних, навіть ідеологічних цінностей, які є основою розвитку кожного суспільства.

Таким чином, можна з повною певністю стверджувати, що цінності суспільства - це певні ілюзії людства, які відповідають сучасним етапам розвитку суспільних наук.

Аналіз останніх публікацій та досліджень. Проблемам економічного зростання, визначенню параметрів людського розвитку і міри задоволення потреб населення приділяється достатньо уваги як в зарубіжній [10, с. 151 - 190; 11; 12, с. 79 - 83; 13, с. 147 - 169, 242 - 255], так і у вітчизняній науковій і бізнес-літературі

[14, с. 131 - 142; 15; 16, с. 102 - 109, 153 - 168, 222 - 228; 17, с. 136 - 153; 18, с. 74 - 92]. В умовах процесу глобалізації спостерігається чотири типи розвитку [13, с. 132]: наздоганяючий (переслідуючий), стійкий, руйнівний і проривний. Вибір типу розвитку обумовлюється існуючими об'єктивними умовами і можливостями реалізації поставлених перед економікою і суспільством цілей, а також тенденціями розвитку світової і європейської економіки. Але який би тип розвитку не вибирався необхідно передбачати інтеграцію економічного і людського розвитку в суспільстві. Людина в процесі будь-якого розвитку, - є найважливішою рушійною силою, інтереси і потреби якої повинні задовольнятися найбільш корисним способом.

Тому **мета** цієї статті – показати, що трансформація суспільних цінностей залежить від способів задоволення потреб людини, а, отже - від рівня розвитку і поведінки кожного члена суспільства під впливом процесів глобалізації.

Виклад основного матеріалу дослідження. Потреби людини можна розглядати в трьох аспектах а) натурально-матеріальному, б) штучно-технічному і в) морально-духовному [19, с. 187]. Власне, в цих сферах формуються і певні цінності суспільства (матеріальні, біологічні, екологічні, технічні, соціальні, духовні, культурні і інші) і способи їх задоволення.

Ціннісні позиції людини мають подвійну основу. З одного боку, громадський устрій нав'язує людині офіційні колективні цінності [12, с. 79], які мають формальний характер. Не кожна людина завжди дотримується або орієнтується на них. А, з іншого боку, у індивіда може спостерігатися розрив між колективними цінностями і своїми власними. Залежно від того на якій основі формується система цінностей індивідів, можна говорити і про систему цінностей групи людей. Відомі чотири моделі цінностей людини [19, с. 137]:

У основі першої моделі знаходяться цінності, що базуються на релігійних течіях. Причому, кожна з релігій відкриває людям первинні і вторинні життєві цінності і має ідеологію власного виживання. Ці цінності зосереджуються на сформованих поняттях добра й зла і сприяють зростанню розуміння істинних вимог справедливості й готовності керуватись ними, навіть тоді, коли це протирічить особистим інтересам. Проте, це сприяє створенню справедливого, суспільного, державного устрою, де кожен має отримувати те, що йому належить отримати [20, с. 28 - 30].

Друга модель цінностей – спрямована на збереження і зміцнення суспільства. На них, як правило, орієнтуються індивіди. Такі громадські цінності більшою мірою властиві естеству людини, її природі (індивідуальній, соціальній, що має дві складові: тілесну й духовну, і трансцендентній) [20, с. 32 - 37].

Третя - ґрунтуються на допущенні, що людина сама вибирає цінності, виходячи зі своїх внутрішніх відчуттів: інтуїції, потреб, культури, смаку і тому подібне. Така модель має релятивістський характер.

І, четверта - коли цінності формуються на основі біологічних потреб і відчуттів людини.

Основна проблема, яка виникає при розкритті індивідуальних вимог, - це відсутність механізму оцінки міри їх задоволення в рамках загальних суспільних потреб. Існує достатньо методик для оптимального перерозподілу і механізму врахування персональних потреб у загальних [12, с. 70 - 74]. Переважна більшість потреб громадян в більшості демократичних держав реалізуються у виборчому процесі. При такому підході, кожен виборець повинен усвідомлено підходити і приймати своє рішення з приводу того - наскільки його потреби задовольняються тими громадськими благами, які сьогодні може надати або гарантувати йому держава. Але такий механізм недосконалий, оскільки потреби кожного виборця залежать від фінансових можливостей держави. І при цьому дуже рідко береться до уваги соціально-економічний потенціал суспільства.

Набагато привабливіша інша форма визначення міри задоволення індивідуальних потреб, яка виявляється шляхом репрезентативного опитування громадян [12, с. 80]. До нього, традиційно, прибігають багато соціальних, державних і політичних інститутів. Але і тут є свої недоліки, які пов'язані з небажанням опитуваних відкрито виражати свої істинні переваги із-за можливого неправомірного використання наявної приватної інформації.

Як показав проведений аналіз науково-методичних і практичних джерел, більшість складнощів при оцінці індивідуальних і громадських потреб виникає через: а) відсутність інформації про складність цієї проблеми; б) необхідність ґрунтуватися на деяких припущеннях, що залежать від політико-економічних обставин, технічних умов отримання інформації і тому подібне; в) наявність прагматичних уявлень, які виникають через ізольований розгляд деяких територій; г) відсутності врахування процесів саморегуляції суспільства; д) втручання держави

у встановлення мінімального рівня громадських благ, що впливає на рівень задоволення потреб і ступінь розкриття забагань індивідуумів. Окрім того, у сучасних державах, які мають кризові явища у різних галузях діяльності, постійно виникають не лише відхилення від ефективного розподілу і використання різних ресурсів, але і громадських благ. Досягти позитиву за рахунок впровадження окремих заходів можна тільки в одиничних, специфічних випадках, які не завжди можливо використовувати в інших сферах діяльності людини, галузях економіки, іншими державам. Проте, набір деяких позитивних результатів - може наближати і характеризувати деякий стан задоволеності в суспільстві, а, отже, рівень соціально-економічного благополуччя населення.

Зважаючи, що рівень соціально-економічного розвитку держави характеризується певним набором показників, можна запропонувати міру задоволення індивідуальних потреб громадян і суспільства оцінювати по рівню соціальної напруженості: співвідношення прибутків бідного і багатого населення; питома вага населення, що живе за межею бідності; співвідношення мінімальної і середньої заробітних плат; рівень безробіття.

Слід враховувати і той факт, що на вибір потреб і цінностей суспільства істотний вплив має поведінка людини. Форми поведінки людини залежать від розвитку і стану довкілля, міри задоволення його потреб. Тому можна стверджувати, що поведінка людини - це те стихійне джерело [21, с. 61], яке примушує розвиватися будь-яку економіку. Звідси, некерована, неорганізована, неоднозначна поведінка суспільства і її членів може призводити до кризових явищ, небажаних соціальних диспропорцій. По суті, поведінка людини - це його реакція на ті зміни, які відбуваються в довкіллі, мета її - пристосуватися до змін.

Будь-яка зміна міняє наше уявлення про світ, що оточує нас, а, отже, і відношення до тих потреб, які виникають у людини і в суспільстві. Більшість змін мають тенденцію до прискорення [22, с. 24] і певної унікальності, що пояснюється процесами акселерації. По-перше, постійні технічні і соціальні зміни вимагають коригувань і необхідності вносити поправки у сформовані цінності. А, по-друге, чим складніше і виключно унікальні зміни, тим важче пристосовуватися і адаптуватися до цих змін. Багато рішень з приводу змін, не можна прийняти в тій формі, в якій вони були запропоновані раніше. Тому перед людиною й суспільством стоїть завжди завдання

у виробленні більш стійкішого імунітету до тих змін, які неможливо однозначно спрогнозувати. Виходячи з того, що зміни в цілому - це процес неминучий, нескінченний і є породженням розвитку, то слід говорити про те, що не усі зміни є позитивними. А, отже, не завжди треба реагувати на них однаково. Проте будь-який процес розвитку, що приносить зміни в навколишній світ, вимагає певної системи контролю і діагностики, а також вироблення удосконалених способів реагування і адаптації до них.

Природно, що одночасно зі змінами, що прискорюються, у світі, відбуваються зміни і в людській свідомості. І чим більше розходяться існуючі ситуації з попередніми; форми і способи подолання проблем в одному суспільстві порівняно з іншим, тим більше виникає напруга в суспільстві в період адаптації до змін, що відбуваються. Звичайно, в процесі такої адаптації може бути вибраний свій шлях розвитку, у тому числі неправильний, помилковий, але при цьому мінятимуться і уявлення людини про навколишній світ, методи і способи його пізнання, починаючи від використання загальних перевірених методів дослідження і, закінчуючи, застосуванням найрадикальніших заходів.

Слід акцентувати і на тому, що не всякий розвиток - викликає зростання, збільшення розмірів чого-небудь (обсягів виробництва, населення і тому подібне) або прогресивний рух вперед. Хоча можна однозначно стверджувати, що розвиток - це процес, в якому збільшуються можливості людини, розширюються бажання індивідів і способи їх задоволення, а також відбувається зростання здібностей людини і його внутрішнього потенціалу. Інструментами такого зростання може бути мотивація, прагнення до отримання нових знань. Тобто розвиток тісніше пов'язаний з якістю [22, с. 63], а не з рівнем життя. Доведено на прикладі розвитку економічно розвинених передових держав, що підвищення рівня життя не обов'язково супроводжується підвищенням її якості. Підвищення рівня життя, без наявності певних знань і розуміння складових аспектів якості - сприяє розвитку чисто споживчих інтересів. Хоча при цьому будь-який розвиток залежить від обсягу доступних ресурсів, які має в розпорядженні суспільство. Обмежені ресурси ставлять певні межі в розвитку, але це обмеження перестає існувати, якщо людина розвивається, тобто вчиться використовувати і шукає шляхи більш ефективного використання потенціалу свого довкілля. Здатність задовольняти свої бажання і потреби - не може бути обмежена нічим. Незалежно від того, що хоче люди-

на, вона повинна мати можливості і здібності домагатися цього. Звідси суспільство, інститути влади, соціальні структури і інші суб'єкти господарської діяльності створюються для того, щоб сприяти досягненню бажань населення, тобто розвивати, мотивувати і стимулювати розвиток усіх тих, хто має потребу раціонально і наполегливо наближатися до своїх ідеалів.

Та увага, яка сьогодні приділяється якості життя, економіці споживання, розвитку людини в державі - є необхідним кроком до постійного просування особи до своїх ідеалів, які сформулювали ще філософи Древньої Греції Платон і Аристотель, а саме: пошук істини, достаток, добро і краса. Трактуючи ці ідеали на сьогоднішній лад, слід підходити до: 1) пошуку істини - як до вибору найбільш ефективних засобів щодо розвитку суспільства; 2) створенню достатку - як стимулюванню і захисту інтересів індивідів; забезпеченню їх фізичними і духовними ресурсами, роблячи їх загальнодоступними; 3) сіянню добра - як запобігання конфліктам між цілями, інтересами індивідів і самим суспільством; 4) створенню краси - як підвищенню якості життя за рахунок розвитку естетичних аспектів економіки, а саме - створення ідеальних способів життя, підтримка постійного прагнення, натхнення їх досягати, відчуваючи від цього задоволення і бажання, потребу рухатися вперед. Тому головне завдання, яке стоїть перед суспільством, - це правильний вибір засобів, які приведуть до бажаного результату, у тому числі задоволенню потреб окремих індивідів.

Критеріїв оцінки бажаних результатів зроблено вже достатньо [23; 24, с. 11]. Ефективність (корисність) їх залежить від того наскільки вони:

а) корегують з сучасними реаліями та сфокусовані на різних аспектах людської діяльності, соціальних інституцій, що їх обслуговують, включаючи: антропологію, археологію, бізнес, комунікації, демографію, економіку, географію, право, психологію, соціологію, етику і т.п.;

б) сприяють трансформації кількісного в якісне вимірювання, абстрактної філософської дискусії в реальне специфічне втілення;

в) відповідають не стільки математичним методам дослідження, скільки статистиці кількісних вимірювань якісних досліджень;

г) використовуються на практиці, в освіті, наукових дослідженнях для отримання нових відкриттів, аргументацій щодо розробки, доповнення інструментального апарату, глосарію та місць їх застосування.

Але слід констатувати і той факт, що досі адекватних вимірників не знайдено, як і тих методологій оцінювання, що заслуговують на довіру. Традиційно використовується для оцінювання результатів задоволення існуючими суспільними цінностями метод оптимальної ефективності за Парето, з додаванням етичних аспектів щодо пошуку консенсусу та компромісів в оцінюванні ефективності за методом Калдора [24, с. 5 – 13]. Досить розповсюджені у світовій практиці і соціальні індикатори, які побудувати легше. Наприклад: рівень захворюваності, злочинності, чисельність осіб, які проживають в одній квартирі і т.п. В останні роки міжнародною системою соціальних індикаторів ООН широко застосовуються індекс розвитку людського потенціалу [25, с. 51 – 52], який подається в щорічному звіті ООН, куди входять вимірники: довголіття (середня тривалість життя), обсяг знань (рівень писемності дорослого населення), рівня життя (ВВП на душу населення, особистий дохід, розподіл прибутків між шарами суспільства, раніше накопичена власність і тому подібне), доступ до базових джерел, необхідних кожному індивідууму для розвитку його можливостей, що забезпечуються системами охорони здоров'я і освіти. В цілому набір показників, запропонованих комітетом ООН включає 130 позицій і може бути реалізований на будь-якому рівні: планетарному, державному, регіональному; включаючи райони, міста і області; на рівні підприємств, громадян і їх сімей.

Є і інші альтернативи – показники якості життя на виробництві, які теж не можна не враховувати, оскільки характеризують можливості окремих індивідуумів задовольняти свої потреби в рамках окремих виробництв, коли неможливо це зробити за його межами. Але існує думка і відносно того, що якби усі члени суспільства в рівній мірі мали можливість покращувати якість свого життя, виходячи зі своїх потреб [22, с. 74], то відпала б необхідність і в самих вимірниках. Тому основне завдання сучасних суспільств - це створити умови для поліпшення якості життя будь-якому громадянину, зацікавити його в цьому і полегшити йому умови для реалізації бажань.

Оцінка міри задоволення потреб пов'язана не лише з пошуком адекватних вимірників, але і з рівнем моральності суспільства, яку виміряти кількісними показниками неможливо. Втім, не існує також ні технологій, ні методик управління моральністю суспільства. Хоча по окремим аспектах можна знаходити точки зіткнення з технологіями управління емоційним інтелектом

в організаціях [25, с. 177 - 189]. Можна подивитися на цю проблему і з точки зору тих цінностей, унікальних принципів, що лежать в основі філософії життя кожної людини [1, с. 297, 278]. Це:

1) особиста система оцінювання, пов'язана з особистою етикою визнання свого «бога», «добра» чи «зла». Саме про таке «зло» пише й призер Пулітцерівської премії Ернест Беккер [9, с. 91 - 127].

2) здоров'я людини. Для того, щоб бути позитивним для себе й ефективним для суспільства слід підтримувати своє тіло й розум у добром стані.

3) родинні (сімейні) зв'язки. Друзів з часом можна загубити або зненавидіти, а от родина – це подарунок долі, який робить людину щасливою у всьому, включаючи фінансові справи.

4) бізнес і робота. Не має значення яку роботу має людина, якщо вона задоволена тим, що кожен ранок йде працювати. А якщо ця робота ще й до душі, то можна вважати таку людину – успішною, котрій сприяє фортуна.

5) усе інше, що робить життя людини додатково важливим, тому що будь-які другорядні речі можна вважати іноді такими, що приносять значні фінансові результати і є визначальним для будь-якого суспільства.

Слід підкреслити, що глобалізаційні процеси в суспільстві набагато динамічніші, складніші і різноманітні. В зв'язку з цим можна тільки порекомендувати взяти до уваги досить передовий метод, що може допомагати управляти трансформацією цінностей, якістю життя у соціумі - метод кайдзен [25, с. 205], що використовується японськими корпораціями. Цей метод припускає систему невеликих, але постійних поліпшень. Стратегія кайдзен починається і закінчується людьми. В ній удосконалення сприймається як зміна на краще, а безперервність - як тривалість постійних змін. За сутністю кайдзен - це культура тривалих, але безперервних поліпшень, заснованих на нейтралізації проблем: жоден день не повинен проходити без будь-якого удосконалення. Тому вислів, що так часто ми повторюємо, не задумуючись над її позитивним підґрунтям, а саме: «Все що не робиться – веде до найкращого», - можна сприймати як крок до системи кайдзен.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Підводячи підсумок, хочеться навести слова Сократа із праці Платона «Республіка», що «все може бути добре з нами» [26, с. 362]. Саме це «може» постійно примушує суспільство рухатись у пошуку нових знань щодо

людських й суспільних цінностей, шукати нові причини їх трансформації. Посилаючись знову на праці Платона [27, с. 141–142], необхідно підкреслити, що навіть Платон, через діалог Сократа з школярами, доводить, що відповісти на питання яким повинно бути знання – неможливо. Хоча при цьому наявність знань у всьому та до будь-чого – є беззаперечливим фактом, але підкреслюється і той факт, що більшість висунутих теорій є фальшивими. І з цим теж не можна погодитись, бо знання надходять від одного індивідуала – іншому, і те, що є правдою, істиною для одного – є фальшивим для іншого. Тому не може бути однакових підходів ні у кого, у тому числі до оцінювання напрямів трансформації суспільних цінностей, особливо в умовах глобалізації. Кожне суспільство вибирає свій шлях розвитку, свої цінності й сучасні пріоритети. Тому те, що запропоновано до розгляду – є одним із підходів, що допоможе подивитись на трансформацію цінностей з іншого боку.

Подальші дослідження будуть спрямовані на побудову механізму ідентифікації пріоритетів індивідуумів до цінностей суспільства.

Література

1. Fitz-Enz J. ROI of Human Capital. Measuring the Economic Value of Employee Performance / Jac Fitz-enz. – 2nd ed, Printed in the United State of America, New York, AMACOM, 2009. – 312 p.
2. Калинеску Т. В. Качество жизни как характеристика социально-экономических потребностей и ценностей славян / Т. В. Калинеску // Вестник КИГИТ (Камский институт гуманитарных и инженерных технологий). Серия 8. Инновационные методы и технологии в экономике и управлении народным хозяйством. – 2013. – № 08(38). – С. 51 – 67.
3. Гуревич Л. Человеческое измерение ценности // Многообразие дефиниций / Л. Гуревич. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.textfighter.org/teology/Philos/gurevich/imeyuschee_chelovecheskoe_izmerenie_tsennosti.php
4. Роббинс Э. Распределительная система будущего // Разбуди в себе исполина / Э. Роббинс. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://bookap.info/book/robbins_razbudi_v_sebe_ispolina/gl134.shtml
5. Калинеску Т. В. Морально-етичні аспекти податкових реформ / Т. В. Калинеску // Податкові новачі та стимули економічного розвитку: монографія / [Колектив авторів], кер. авт. колек-

тиву і наук. ред. Т.В. Калінеску. - Луганськ: вид-во СНУ ім. В.Даля, 2011. – С. 155 – 165.

6. Калінеску Т. В. Податкові механізми моральної економіки / Т. В. Калінеску // Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. - Науковий журнал. – №3 (145), 2010. – С. 128 – 135.

7. Кендюхов А. Страна всегда несбывшихся надежд / А. Кендюхов // Зеркало недели. – №2. – 20 января 2012.

8. Калинеску Т.В. Налоговые диффузии и иллюзии / Т. В. Калинеску // Бизнес Информ. – №12 (2), 2007. – С. 10 – 12.

9. Beker Er. Escape from Evil / Er.Beker/ New York. The Free Press/ A Decision of Macmillan Publishinf Co., Inc., 1975. – 188 p.

10. Röpke Wilhelm. A human economy the social framework of the free market / by Wilhelm Röpke. – 3 rd., 1998, – Wilmongton, DE: Intercollegiate Studies Institute. – 312 p.

11. Иноземцев В. Украина в Европе выигрывает много больше, чем потеряет в России. / В. Иноземцев // РБК daily. Ежедневная деловая газета. – 27.06.2014. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://rbcdaily.ru/politics/562949991794966>

12. Брюммерхофф Д. Теория государственных финансов / Пер. седьмого издания / Под общ. Ред. А.Л. Кудрина, В.Д. Дзгоева / Д. Брюммерхофф. – Владикавказ: Пионер-Пресс, 2001. – 480 с.

13. Современное состояние, тенденции и перспективы развития стран СНГ: экономический, социальный и экологический аспекты. Коллективная монография. (Серия: Экономическое славяноведение). В 2-х ч. Часть 1. / Под научной редакцией доктора экономических наук, профессора Павлова К.В. и кандидата экономических наук, доцента Юсупова И.З. – Ижевск: Изд-во Института компьютерных исследований, 2013. – 711 с.

14. Дорофієнко В.В. Фінансовий та організаційно-інтеграційний механізм державного управління розвитком соціально-економічної інфраструктури: монографія / В.В. Дорофієнко, В.М. Гончаров, В.М. Лобас, І.Є. Алфьорова, Є.В. Гончаров. – Донецьк: СПД Купріянов В.С., 2010. – 220 с.

15. Шутов М.М. Труд и здоровье: Монография. Под общей ред. д.м.н. Г.А. Слабкого / М.М. Шутов, В.Г. Ткаченко, В.В. Дорофиеенко, Р.А. Грачев, В.Н. Гончаров, П.В. Шелихов. – Донецк: СПД Куприянов В.С., 2009. – 330 с.

16. Жаворонков В.О. Стратегічне управління регіоном: економічна безпека, планування

та розвиток. Монографія / В.О. Жаворонков, Г.В. Жаворонкова, В.О. Жмуденко. – Умань: ВПЦ «Візаві», 2010. – 270 с.

17. Терещенко В.І. Розвиток і здоров'я людини у європейській системі освіти: монографія / В. І. Терещенко, В. П. Чаплигін. – Ірпінь: Національний університет ДПС України, 2008. – 200 с.

18. Богачев В.И. Особенности современной глобализации экономики и Украины. Монография / В. И. Богачев, В.Г. Пеннер, О.В., Бундуков. – Луганск: «Книжковий світ», 2009. – 168 с.

19. Коровський А. В. Еволюція людського фактора економіки та проблеми його формування: Монографія / А. В. Коровський. – К.: КНЕУ, 2004. – 184 с.

20. Нойхауз Н. Ценности христианской демократии / Н. Нойхауз, Х. Лангест. – Гливице (Польша): Изд-во «Вокруг нас», 2014. – 228 с.

21. Доронин А. В. Поведінка персоналу виробничої організації Оцінка, управління, розвиток: Монографія / А.В. Доронін. – Х.: ВД «ІНЖЕК», 2008. – 320 с.

22. Акофф Р. Планирование будущего корпорации / Р. Акофф. – М.: «Прогресс», 1985. – 328 с.

23. Social Science Methodology. A Unified Framework (second edition). John Gerring. Published in the United State of America by Cambridge University Press, New York, 2012. – 495 p.

24. The moral Dimensions of Public Policy Choice: beyond the Market Paradigm / Jons Martin Gillroy ans Maurice Wade, tditors. Published in the United State of America by University of Pittsburgh Press, Pittsburrgh, 1992. – 533 p.

25. Добренъков В.И. Социология менеджмента: Учебник для вузов / В.И. Добренъков, А.П. Жабин, Ю.А. Афонин. – М. Академический Проект; Альма-Матер, 2011. – 278 с.

26. Greek classics. Notes. Editor G. Carey M.A. University of Colorado. Consuting Editor J. L. Roberts. PhD. Department of English university of Nebraska. Printed in USA. Cliffs Notes, Inc. Lincoln, Nebraska, 1988. – 430 p.

27. Copleston F. S. J. A History of Philosopy. Volume 1. Greece and Rome. From the Pre Socratics to Plotinus. New York, Printed of USA, An Image Book Published by Doubleday a division of Bantam Doubleday Dell Publishing Group, Inc., 1993. – 521 p.

References

1. Fitz-Enz J. ROI of Human Capital. Measuring the Economic Value of Employee Performance / Jac Fitz-enz. – 2nd ed, Printed in the United State of America, New York, AMACOM, 2009. – 312 p.
2. Calinescu T. V. Kachestvo zhizni kak kharakteristika sotsial'no-ekonomicheskikh potrebnostey i tsennostey slavyan / T. V. Calinescu // Vestnik KIGIT (Kamskiy insti-tut gumanitarnykh i inzhenernykh tekhnologiy). Seriya 8. Innov-tсионnyye metody i tekhnologii v ekonomike i upravlenii narodnym khozyaystvom. – 2013. – № 08(38). – S. 51 – 67.
3. Gurevich L. Chelovecheskoye izmereniye tsennosti // Mnogoobraziye definitsey / L. Gurevich. – [Yelektronniy resurs]. – Rezhim dostupa: http://www.textfighter.org/teology/Philos/gurevich/imeyushee_chelovecheskoe_izmerenie_tsennost_tsennosti.php
4. Robbins E. Raspredelitel'naya sistema budushchego // Razbudi v sebe ispolina / E. Robbins. – [Yelektronniy resurs]. – Rezhim dostupa: http://bookap.info/book/robbins_razbudi_v_sebe_ispolina/gl134.shtm
5. Calinescu T.V. Moral'no-etychni aspekty podatkovykh reform /T.V. Calinescu // Podatkovi novacii' ta stymuly ekonomichnogo rozvytku: monografija / [Kolektyv avtoriv], ker. avt. kolektyvu i nauk. red. T.V. Calinescu. - Lugansk: vyd-vo SNU im. V.Dalja, 2011. – S. 155 – 165.
6. Calinescu T.V. Podatkovi mehanizmy moral'noi' ekonomiky / T.V. Calinescu // Visnyk Shidnoukrai'ns'kogo nacional'nogo universytetu imeni Volodymyra Dalja. - Naukovyj zhurnal. – №3 (145), 2010. – S. 128 – 135.
7. Kendjuhov A. Strana vseгда nesbывshyhsja nadezhd / A. Kendjuhov // Zerkalo nedely. – №2. – 20 janvarja 2012.
8. Calinescu T.V. Nalogovyе dyffuzyu y ylljuzyy / T.V. Calinescu // Byznes Ynform. – №12 (2), 2007. – S. 10 – 12.
9. Beker Er. Escape from Evil / Er.Beker/ New York. The Free Press/ A Decision of Macmillan Publishinf Co., Inc., 1975. - 188 p.
10. Röpke Wilhelm. A human economy the social framework of the free market / by Wilhelm Röpke. – 3 rd., 1998, – Wilmongton, DE: Intercollegiate Studies Institute. – 312 p.
11. Ynozemcev V. Ukraina v Evrope vyugraet mnogo bol'she, chem poterjaet v Rossyy. / V. Ynozemcev // RBK daily. Ezhednevnyaja delovaja gazeta. – 27.06.2014. Rezhym dostupa: <http://rbcdaily.ru/politics/562949991794966>
12. Brjummerhoff D. Teoryja gosudarstvennih fynansov / Per. sed'mogo yzdanyja / Pod obshh. Red. A.L. Kudryna, V.D. Dzgoeva / D. Brjummerhoff. – Vladykavkaz: Pyoner-Press, 2001. – 480 s.
13. Sovremennoe sostojanye, tendency y perspektyvy razvytyja stran SNG: ekonomycheskyy, sotsyal'nyj y ekologycheskyy aspekty. Kollektivnaja monografija. (Seryja: Ekonomycheskoe slavjano-edenyje). V 2-h ch. Chast' 1. / Pod nauchnoj redakcyey doktora ekonomycheskyyh nauk, professora Pavlova K.V. y kandydata ekonomycheskyyh nauk, docenta Jusupova Y.Z. – Yzhevsk: Yzd-vo Ynstitutu komp'yuternyyh yssledovanyj, 2013. – 711 s.
14. Dorofijenko V.V. Finansovyj ta organizacijno-integracijnyj mehanizm derzhavnogo upravlinnja rozvytkom social'no-ekonomichnoi' infrastruktury: monografija / V.V. Dorofijenko, V.M. Goncharov, V.M. Lobas, I.Je. Alforova, Je.V. Goncharov. – Donec'k: SPD Kuprijanov V.S., 2010. – 220 s.
15. Shutov M.M. Trud y zdorov'e: Monografija. Pod obshhej red. d.m.n. G.A. Slabkogo / M.M. Shutov, V.G. Tkachenko, V.V. Dorofyenko, R.A. Grachev, V.N. Goncharov, P.V. Shelyhov. – Donec'k: SPD Kupryjanov V.S., 2009. – 330 s.
16. Zhavoronkov V.O. Strategichne upravlinnja regionom: ekonomichna bezpeka, planuvannja ta rozvytok. Monografija / V.O. Zhavoronkov, G.V. Zhavoronkova, V.O. Zhmudenko. – Uman': VPC «Vizavi», 2010. – 270 s.
17. Tereshhenko V.I. Rozvytok i zdorov'ja ljudyny u jevropejs'kij systemi osvity: monografija / V.I. Tereshhenko, V.P. Chaplygin. – Irpin': Nacional'nyj universytet DPS Ukrai'ny, 2008. – 200 s.
18. Bogachev V.Y. Osobennosty sovremennoj globalyzacyu ekonomyky u Ukrayny. Monografija / V.Y. Bogachev, V.G. Penner, O.V., Bundukov. – Lugansk: «Knyzhkovyj svit», 2009. – 168 s.
19. Korovs'kyj A.V. Evoljucija ljud'skogo faktora ekonomiky ta problemy jogo formuvannja: Monografija / A.V. Korovs'kyj. – K.: KNEU, 2004. – 184 s.
20. Nojhauz N. Cennosti hristianskoj demokratii / N. Nojhauz, H. Langest. – Glivice (Pol'sha): Izd-vo «Vokrug nas», 2014. – 228 s.
21. Doronyn A.V. Povedinka personalu vyrobnychoi' organizacii' Ocinka, upravlinnja, rozvytok: Monografija / A.V. Doronin. – H.: VD «INZhEK», 2008. – 320 s.
22. Akoff R. Planyrovanye budushhego korporacyu / R. Akoff. - M.: «Progress», 1985. - 328 s.
23. Social Science Methodology. A Unified Framework (second edition). John Gerring. Published in the United State of America by Cambridge University Press, New York, 2012. – 495 p.

24. The moral Dimensions of Public Policy Choice: beyond the Market Paradigm / Jons Martin Gillroy and Maurice Wade, editors. Published in the United State of America by University of Pittsburgh Press, Pittsburgh, 1992. – 533 p.

25. Dobren'kov V.Y. Socyologija menedzhmenta: Uchebnyk dlja vuzov / V.Y. Dobren'kov, A.P. Zhabyn, Ju.A. Afonyn. – M. Akademycheskij Proekt; Al'ma-Mater, 2011. – 278 s.

26. Greek classics. Notes. Editor G. Carey M.A. University of Colorado. Consulting Editor J. L. Roberts. PhD. Department of English university of Nebraska. Printed in USA. Cliffs Notes, Inc. Lincoln, Nebraska, 1988. – 430 p.

27. Copleston F. S. J. A History of Philosophy. Volume 1. Greece and Rome. From the Pre Socratics to Plotinus. New York, Printed of USA, An Image Book Published by Doubleday a division of Bantam Doubleday Dell Publishing Group, Inc., 1993. – 521 p.

Калинеску Т. В.

Трансформация механизмов формирования общественных ценностей в условиях глобализации

Доказано, что формирование общественных ценностей зависит от норм и правил, которые существуют в обществе, развития экономики и самого человека. Отмечено, что без понимания ценностных основ общества, механизмов формирования общественных ценностей нельзя понять сущность трансформационных процессов, которые происходят в глобализованном обществе. В процессе развития важнейшей движущей силой является человек, интересы и потребности которого должны удовлетворяться наиболее выгодным способом, поэтому трансформация общественных ценностей зависит от способов удовлетворения потребностей человека, поведения каждого члена общества под воздействием процессов глобализации. Доказано, что основная проблема – это отсутствие механизма оценки меры удовлетворения индивидуальных требований в рамках общих общественных потребностей. Поэтому основное задание современных обществ – это создать условия для улучшения качества жизни любому гражданину, заинтересовать его в этом и облегчить ему условия для реализации желаний. Акцентировано, что не может быть одинаковых подходов к оценке направлений трансформации общественных ценностей, особенно в условиях глобализации. Каждое общество выбирает свой путь развития, свои ценности и современные приоритеты. Направления нальнейших исследований должны быть связаны с идентификацией приоритетов индивидуумов к ценностям общества.

Ключевые слова: трансформация, общественные ценности, глобализация, приоритеты индивидуумов, удовлетворение потребностей.

Calinescu T.

Transformation of mechanisms the forming of public values in the globalization conditions

It is Well-proven that forming of public values depends on norms, rules, which exist in society, development of economy and human. Marked, that without understanding of the valued bases of society, mechanisms of forming the public values, it is impossible to understand essence of transformation processe,s which take place in the globalized society. In the process of development major motive force there is a human, interests and the necessities of which must be satisfied with the most useful method, that is why transformation of public values depends on the methods of satisfaction the necessities of human, conduct of every member of society under act of processes of globalization. It is showed, that a basic problem is absence of mechanism of evaluation the result of satisfaction of individual requirements within the framework of general public necessities. Therefore basic task of modern societies - to create it terms for the improvement the quality of life to any citizen, to interest him herein and facilitate to him terms for realization of desires. It is accented, that can not be identical going near the evaluation of directions the transformation of public values, especially in the conditions of globalization. Every society chooses the way of development, values and modern priorities. The direction of next researches must be connected with authentication of priorities the individuals to the values of society.

Keywords: transformation, public values, globalization, priority of individuals, satisfactions of necessities.

Рецензент: Папп В. В. – доктор економічних наук, доцент, в.о. проректора з науково-педагогічної роботи Мукачівського державного університету, м. Мукачів, Україна.

Reviewer: Papp V. – Professor, PhD of Economic, acting vice-rector for scientific and pedagogical Mukachevo state university, Mukachivo, Ukraine.

e-mail: pappvv@mail.msu.edu.ua

Стаття подана
15.05.2015 р.

